

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Paupertas malæ educationis & vitiorum caussa, virtutumq[ue] ob ex esse videtur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

IV.

Plures ſunt cauſæ, cur paupertas mala cengeatur, non enim tantum amicis caret, qui nummis caret, ; non tantum deſtituitur neceſſarijs rebus ad vitam ſuſtentandam; nec tantum deſpicitur; aut odioſos facit; ſed etiam alijs malis obruitur, ob quæ merito deſpici videtur. Nam paupertas cauſa eſt malæ educationis libe‐rorum. Paupertas eſt multorum grauium criminum occaſio. Paupertas ipſas virtutes facit ſteriles. Paupertas reddit homines hominibus ob furta, & latrocinia abominandos. Paupertas homines ad blaſphemandum impellit, & adigit ad laqueum atque extrema desperationem. 1. Quod amicis caret pauper, Salomon docuit illis verbiſ: *Diuitiae addunt amicos plurimos: à paupere autem & hi, quos habuit, ſeparantur.* Quod Poëta ita expreſſiſ, *Cum fueris felix, multos numerabis amicos:*
Tempora ſi fuerint nubila, ſolus eris.

Prou. 14. 20. Quin ut idem Salomon dixit: *Fratres hominis pauperis, oderunt eum, insuper & amici procul recesserunt ab eo.* Etiam proximo ſuo pauper odioſus erit: amici vero diuitium multi. 2. Quod rebus neceſſarijs caret, idem teſtatur. *Redemptio anima viri, diuitia ſua: qui autem pauper eſt, increpationem non ſuſtinet, nihil potest militi importunè petenti, obſipare; nullo munuſculo lenire ferocieatem exactorem; non ſe à ſeruitute, non à vinculis captus, non à tyrannide liberare oppreſſus.* 3. Hoc ipſo, quia pauper amicis caret, deſpicietur, & ita inops eſt, vt ope caret etiam aliena: Hinc illud:

Martial.
Prou. 13. 8. *Pauper eris ſemper, ſi pauper eſt, Emiliane:*
Dantur opes nullis nunc niſi diuitibus.
Et alterius Poëtae.
Ouid. lib. 1.
Fast.

Iuuenal. Sa‐
tyr. 3.

V.

Plutarch. in
Ariſtidis &
Catonis
comp.

Denique *In pretio preium nunc eſt: dat censuſ honores,*
Cenſus amicitias, pauper ubiq. iacet.
Hanc facile emergunt, quorum virtutibus obſtarat
Res angusta domi.
4. Paupertas idcirco eſt malæ educationis cauſa, quia deſt dida‐cruum, quod detur magiſtriſ dicentibus:
Scire volunt omnes, mercedem ſoluere nemo:
deſt peculiū, quod detur paedagogis, fruſtra non ſeruentibus,
deſt argentiū, quod detur opificia docentibus. Hinc, teſte Plu‐tarcho, Ariſtidis Atheniensis indigna paupertas, liberos eius par‐tim ad

tim ad stipem publicè accipientiam adegit, ob inopiam, manus porrigere: partim redegit ad tabulas præſigiatrices; nulli vero facultatem rei vllijs præclaræ, aut ipsius dignitati conuenientis gerendæ permisit. 5. Certe ſæpenumerò dira egestas, ad quædam indecora, immò nefanda homines agenda, vel patienda impulit. Egestas multos eò adduxit, vt furta committerent, vt rapinas exercerent, vt latrocinia patrarent. 6. Egestas constantiam labeſt, fortitudinem fregit; prudentiam seduxit, iuſtitiam vendidit; ſeditiones mouit; proditiones promovit; innocentiaſcopolus, ſanctitatis naufragium fuit, & ruina virtutum. Atq; hoc etiam ſenſu Propheta dixit: *Infirmata eſt in paupertate virtus mea.* Psal. 30. 12. S. Hieronymus legit: *Infirmata eſt in iniuitate virtus mea*, ac ſi idem sit dira egestas, & iniuitas. Aliquid quotidie, inquit ad Lucilium Seneca, aduersus paupertatem auxiliij compara, nec minus aduersus ceteras pefteſ. Senecæ igitur inter pefteſ eſt paupertas, & quia virtutum robur tollit, eneruatque vires pectoris generosi, cuius vigor, vt in Job legimus, fit *inopia & fame steriliſ*; & quia pefſimas Job. 30. 3. inducit in hominum mentem diſpoſitiones, quæ quaſi tempeſtas ſunt vitiorum. Ita enim Ieremias loquitur: *Pellis noſtra quaſi cli- banus exuſta eſt à facie tempeſtatū famis.* Varias enim fames excitat tempeſtas, vnde boni mores, & bonæ artes, & bonæ virtutes naufragium patiuntur. Itaque sapientes diram egestatem, quaſi iniuitatem, peftem, tempeſtam cenſuerunt fugiendam: *ut dum ma- ter criminum neceſſitas tollitur, peccandi ambitio auferatur;* ait Caſſiodorus. Quin, teſte S. Chryſologo, ipſe eſcribit Christus, *ut ten- tandi materiam diabolus inueniret.* Quare non ſine cauſa orauit regius Psaltes: *De neceſſatibus meis erue me.* Et Manasses coniux Judithæ illi ſufficientem cenſum reliquit, ne egeſtate oppreſſa ad illicita traheretur, inopiaque illi eſlet occasio ruinae. Quia, vt Cicero ſenſit, *omnes qui in paupertate ſunt, malunt maleſicio, quam offi- cio parare diuitias.* Et Philoſophus existimat fieri non poſſe, ut indi- gens operetur bona. Certe alibi ait: *Imposſibile eſt, indigentem bene principari, & ſtudio vacare.* Saltem hoc incommodi habet pauper, Politicor. quod non poſſit egentibus ſubuenire, neque exercere liberalitatem, quæ apud inopes nimis perno centro & ſpatio eſt circumscripta.

Atque vt vnum alterumue exemplum afferam, in quo ap-

Caſſiodorus.
lib. 9. ep. 134
S. Pet. Chryſologus.
fol. ſerm. 11.
Pſal. 24.
Judith. 8. 7.

Cic. ad He-
renn.
Aristot. lib. 13
Ethic.
Idem lib. 13.

VI.